

► Op z'n 70ste haalde hij conservatoriumdiploma, nu heeft hij bachelor afgerond

Lucas studeert op z'n 94ste af: 'Al die aandacht vind ik idioot'

Hij las stápels boeken, zat uren in zijn studeerkamer en voerde een verbeterd gevecht met de computer waarop hij zijn huiswerk maakte. Het harde werk van Lucas Bunge is eindelijk beloond.

Jeffrey Stevens

Bilthoven

De 94-jarige man uit Bilthoven heeft zijn bachelordiploma Algemene Cultuurwetenschappen van de Open Universiteit en is de oudste afgestudeerde student ooit aan de onderwijsinstelling. „Mensen vinden het kennelijk bijzonder dat ik op mijn leeftijd nog zo pittig voor de dag kom.”

Zijn scriptiebegeleider Jeroen Vanheste kwam het felbegeerde getuigschrift thuis aan hem overhandigen. En toen de Open Universiteit het nieuws kort daarna wereldkundig maakte, belandde Bunge in een storm van aandacht. Felicitaties vlogen hem om de oren en journalisten belden aan de lopende band.

„Ik vind het idioot”, zegt Bunge. „Het komt omdat ik zo oud ben. Mensen vinden het kennelijk bijzonder dat ik op mijn leeftijd nog zo pittig voor de dag kom. Aan mijn scriptie van 80 pagina's kan het niet liggen, die hebben de meesten niet eens gelezen.”

Tegenslag

De Bilthovenaar, die in augustus zijn 95ste verjaardag viert, startte zijn universitaire studie in 2016. Het meeste werk deed hij thuis. Een paar keer per jaar reisde hij met de trein naar Utrecht om tentamens te maken of een bijeenkomst bij te wonen. Bunge was dan een opvallende verschijning. De meeste medestudenten waren oud genoeg om een kleinkind van hem te zijn.

„Natuurlijk waren er momenten waarop het tegenzat. Twee tentamens heb ik niet gehaald. Ik weet nog wel dat het boek waaruit we studeerden behoorlijk vervelend was. Hoewel ik hard heb gewerkt, lukte het niet om een voldoende te halen. Dan vloek je even. Of je roept dat je er nu toch écht mee ophoudt. Toch vond ik weer de motivatie om door te gaan. Zo heb ik het vereiste aantal studiepunten behaald.”

De techniek was het grootste struikelblok voor de pas afgestudeerde student. Op het houten bureau in zijn studeerkamer staat een desktopcomputer, waarmee hij mails verstuurt en teksten schrijft. Het appa-

▲ De 94-jarige Lucas Bunge in zijn studeerkamer waar hij urenlang in de boeken zat. „Natuurlijk waren er momenten waarop het tegenzat. Twee tentamens heb ik niet gehaald.”

FOTO ANGELIEK DE JONGE

Altijd voel ik de drang iets te moeten doen

– Lucas Bunge

raat weigerde nog weleens uitvoering te geven aan de opdrachten. Met als gevolg dat Bunge documenten kwijt was of grote moeite had om gemaakte opdrachten in te leveren.

„Gelukkig heb ik hulp van Job. Dat is een jongen van 24 jaar oud, we leerden elkaar kennen via een bedrijf waar je handige studenten kunt inhuren. Ik belde dat bureau toen de boel hier flink in de soep was gedraaid. Hij is een paar keer langsgelkomen. Op een gegeven moment vroeg ik of ik hem rechtstreeks mocht bellen, dat was goed. Sindsdien is hij mijn steun en toeverlaat.”

Bunge bespreekt in zijn scriptie het faustmotief in de roman *Doctor Faustus* van de Duitse schrijver Thomas Mann. Dit gaat over het verkopen van je ziel aan de duivel in ruil voor rijkdom, macht of aanzien. Hij vergelijkt het faustmotief met voorbeelden uit de literatuur.

De negentiger draait zijn hand niet om voor het lezen van grote hoeveelheden tekst. Dat heeft te maken met zijn achtergrond: Bunge werkte een groot deel van zijn leven in het boekenvak. Eind jaren 70 begon hij zijn medisch-wetenschappelijke uitgeverij. „Het was niet gemakkelijk voor mijzelf te beginnen. Ik heb lang getwijfeld. Mijn vrouw Elly motiveerde mij om de sprong te wagen.”

Muzikaal nest

De uitgeverij was gevestigd boven boekhandel Wristers in Utrecht op de Minrebroederstraat. In de eerste jaren was het aanpoten. Na het moeilijke begin werd het bedrijf zeer succesvol, omdat Bunge erin slaagde een uitgebreide collectie van veelgevraagde medische leerboeken op te bouwen. Aan het einde van zijn carrière droeg hij de onderneming over aan zijn zoon.

„Toen ik eenmaal met pensioen was dacht ik: wat moet ik nu? Altijd voel ik de drang iets te moeten doen.” De voormalig uitgever komt uit een muzikaal nest. Zijn moeder was amateurvioliniste en zelf leerde hij op 9-jarige leeftijd cello spelen. „Mijn oudste broer Sas was écht begaafd als pianist.”

Bunge had een zee van vrije tijd voor zich en besloot die te wijden aan zijn liefde voor muziek. Hij meldde zich aan voor een studie cello bij het conservatorium. „Rond mijn zeventigste behaalde ik mijn diploma. Bescheidenheid verbiedt mij te vertellen met welk cijfer.”

Inmiddels kunnen zijn vingers het instrument niet meer bespelen. Toen ontstond behoefte aan een nieuwe uitdaging. Die vond hij tijdens een gesprek met buurtgenoot Hans Zwartz, voormalig directeur van uitzendbureau Randstad.

„Hans vertelde dat hij aan de Open Universiteit studeerde en adviseerde mij hetzelfde te doen. Dat vond ik een aardig idee. In de afgelopen jaren hebben we veel steun aan elkaar gehad. Hans heeft vorige week zijn masterdiploma behaald. Maar goed, hij is dan ook eerder begonnen.” Bunge voelt er weinig voor om door te gaan voor het masterdiploma. „Het is klaar. Fysiek begint het studeren mij op te breken. Lichaam noch geest heeft daar energie voor.”

Op de vraag wat al die jaren studie hem hebben gebracht: „Veel. Het gaf mij voldoening me in nieuwe werelden te verdiepen. Het was meer dan tijdverdrijf. Want als ik daarnaar op zoek was, had ik evengoed een potje schaak kunnen spelen.”

► De desktopcomputer weigerde wel eens gehoor te geven aan de opdrachten van Lucas Bunge. „Maar gelukkig heb ik Job.” FOTO

ANGELIEK DE JONGE

